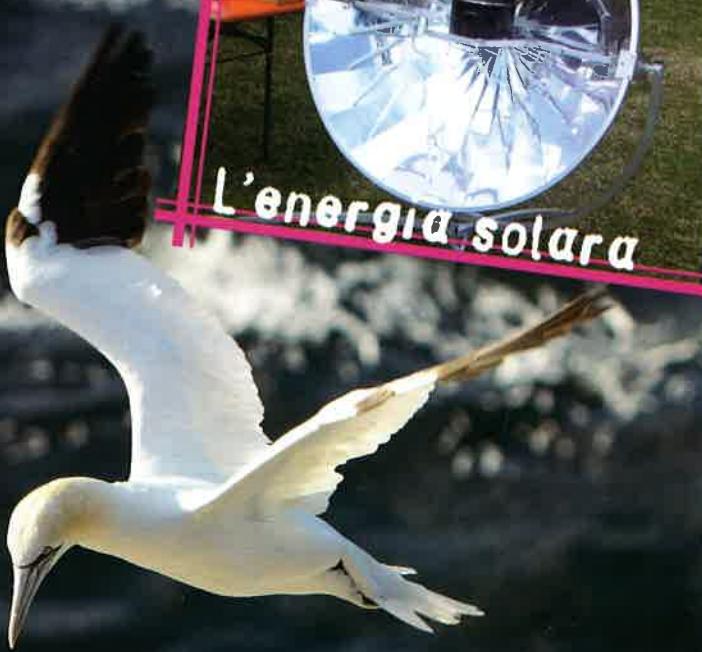
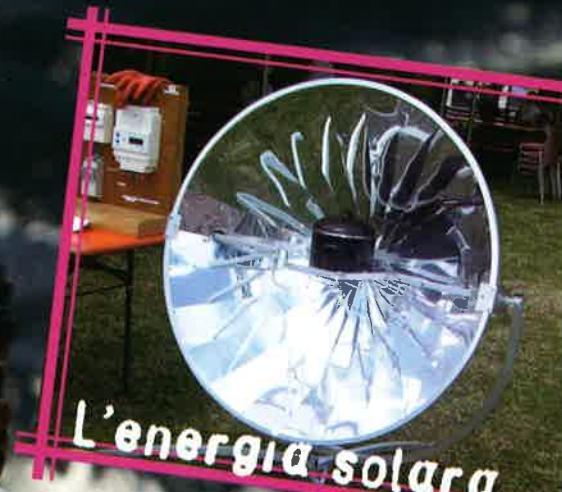

mainatges d'òc **PLUMALHON**

Los rats desminaires

Lo gabian sardinaire

Lo gabian sardinaire

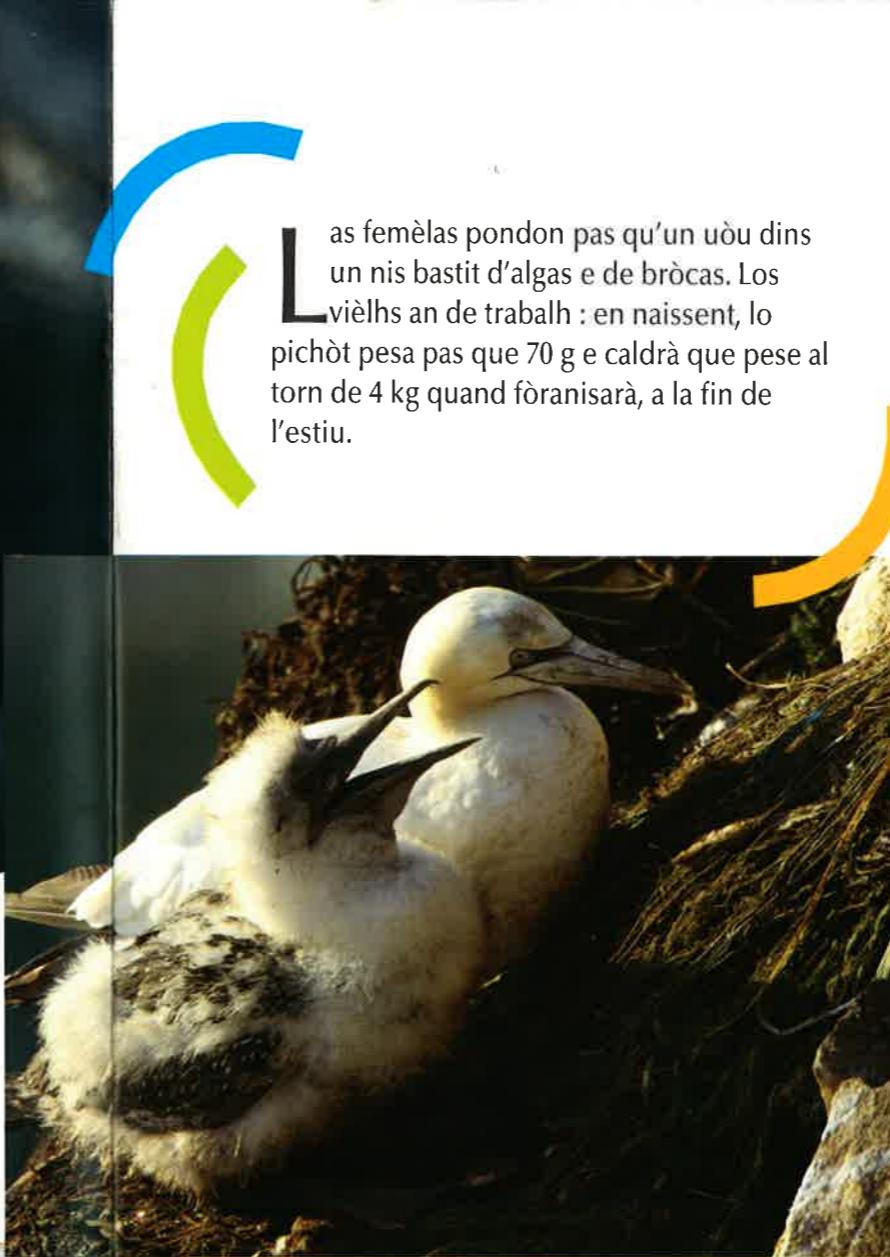
Al bèl mièg de l'aiga, a quelques centenats de mètres de la còsta, aquel ròc sembla un formiguièr. Aculhis de milierats d'aucèls. Son los gabians sardinaires.

Una colònia coma aquesta pòt comptar fins a 30 000 cobles d'aucèls. Los gabians sardinaires s'amassan aital per fer lo nis, coar e noirir los pichòts, del mes d'abrial al mes d'agost.

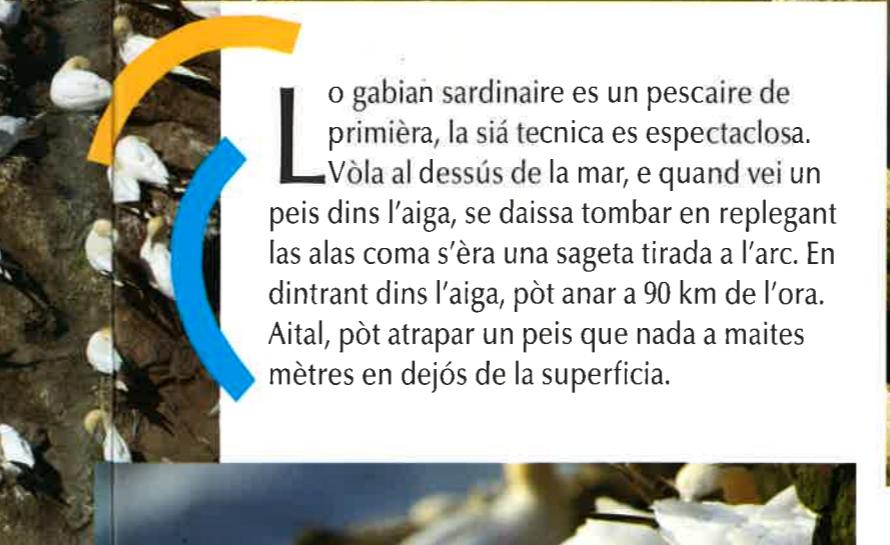

Aquel aucèl, coma o ditz son nom, es amator de sardinas e d'autres peisses. E es un pescaire de primièra.

Sul ròc qu'aculhis tantes aucèls, i a de garrolhas, de segur. Dison qu'aqueles gabians sardinaires an coma un lengatge : bolègan lo cap, lo fan anar dins un sens o dins l'autre.

Las femèlas pondon pas qu'un uòu dins un nis bastit d'algas e de bròcas. Los vièlhs an de trabalh : en naissent, lo pichòt pesa pas que 70 g e caldrà que pese al torn de 4 kg quand fòranisarà, a la fin de l'estiu.

Lo gabian sardinaire es un pescaire de primièra, la siá tecnica es espectaclosa. Vòla al dessús de la mar, e quand vei un peis dins l'aiga, se daissa tombar en replegant las alas coma s'era una sageta tirada a l'arc. En dintrant dins l'aiga, pòt anar a 90 km de l'ora. Aital, pòt atrapar un peis que nada a mautes mètres en dejós de la superficia.

Tèxte e fotos Fred Lavail

Un còp assadolat e quand a apasturat lo pichot, lo gabian sardinaire se pòt pausar. E quand dormís, fa coma plan aucèls, met lo bèc jos l'ala. Deman, tornarà prene sas activitats.

